

233

Besluit van 29 mei 1984, houdende regelen met betrekking tot het toepassen van bestrijdingsmiddelen met behulp van luchtvaartuigen (Besluit luchtvaartuigtoepassingen bestrijdingsmiddelen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij van 8 mei 1984, no. J 6085, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, gedaan mede namens de Staatssecretarissen van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Onze Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en van Verkeer en Waterstaat;

Overwegende, dat het wenselijk is regelen te stellen omtrent het toepassen van bestrijdingsmiddelen met behulp van luchtvaartuigen teneinde bij te dragen tot een betere bescherming van het leefmilieu van mens, dier en plant;

Gelet op de artikelen 13 en 14 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 (Stb. 288);

Gehoord de Bestrijdingsmiddelencommissie;

De Raad van State gehoord (advies van 26 juli 1983, nr. W11.83.0243/09.3.29);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij van 8 mei 1984 no. J 6085, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, uitgebracht mede namens de Staatssecretarissen van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Onze Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en van Verkeer en Waterstaat;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens dit besluit wordt verstaan onder:

een ultra low volume-formulering: een bestrijdingsmiddel in hooggeconcentreerde vorm, bestemd om met behulp van een luchtvaartuig in fijne druppelvorm te worden verspoten.

Artikel 2

1. De gebruiker van een object waarop bestrijdingsmiddelen met behulp van een luchtvaartuig zullen worden toegepast, is verplicht ervoor zorg te dragen, dat het te behandelen object uiterlijk 1 uur voor de aanvang van

die toepassing voorzien wordt van waarschuwingstekens van een door Onze Minister van Landbouw en Visserij vastgesteld model en dat deze waarschuwingstekens aldaar tot na de toepassing aanwezig blijven.

2. Onze Minister van Landbouw en Visserij kan nadere regelen stellen omtrent de wijze waarop en de plaatsen waar de in het eerste lid bedoelde waarschuwingstekens dienen te worden aangebracht.

Artikel 3

De gebruiker van een object waarop bestrijdingsmiddelen met behulp van een luchtvaartuig zullen worden toegepast is verplicht er voor zorg te dragen, dat zich ten tijde van de toepassing geen personen die niet bij de toepassing zijn betrokken op het object bevinden.

Artikel 4

1. De toepassing van bestrijdingsmiddelen met behulp van een luchtvaartuig is verboden:

a. indien de windsnelheid op een hoogte 2 meter boven het te behandelen object ten tijde van de toepassing op enig moment een snelheid van vijf meter per seconde te boven gaat, of, indien een ultra low volume-formulering wordt toegepast, indien de windsnelheid aldaar ten tijde van de toepassing op enig moment een snelheid van vier meter per seconde te boven gaat;

b. indien de luchttemperatuur op 2 meter hoogte boven het object hoger is dan 25°C of bij een relatieve luchtvochtigheid van minder dan 50%;

c. op objecten, waarvan de langste rechte zijde korter is dan 100 meter en die kleiner zijn dan door Onze Minister van Landbouw en Visserij, in overeenstemming met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer bepaalde minimum oppervlakte;

d. op boomgaarden, bossen en laanbomen;

e. op geringere dan door Onze Minister van Landbouw en Visserij, in overeenstemming met Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer te bepalen afstanden van beschermde natuurgebieden in de zin van de Natuurbeschermingswet (Stb. 1967, 572), bebouwde kommen, scholen, ziekenhuizen, bejaardentehuizen, alsmede van tuincomplexen, recreatieterreinen, met uitzondering van visplaatsen, zwembaden, kampeerplaatsen in de zin van de Kampeerwet (Stb. 1981, 372) en andere mensenverzamelingen;

f. indien daarbij hoger wordt gevlogen dan 3 meter boven het gewas, of, indien een ultra low volume-formulering wordt toegepast, indien daarbij hoger wordt gevlogen dan 4 meter boven het gewas.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid dient het toepassen van bestrijdingsmiddelen met behulp van een luchtvaartuig zodanig te geschieden, dat de toegepaste middelen niet buiten het te behandelen object kunnen geraken, tenzij de toepasser aantoont dat zulks ook bij de meest zorgvuldige toepassing niet kon worden vermeden.

3. Onze Minister van Landbouw en Visserij kan, in overeenstemming met Onze Ministers van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Verkeer en Waterstaat, nadere regelen stellen omtrent de wijze waarop en de hulpmiddelen waarmee de toepassing van bestrijdingsmiddelen met behulp van luchtvaartuigen uitsluitend, dan wel niet mag worden uitgevoerd, alsmede met betrekking tot de wijze waarop de te behandelen objecten met het oog op de toepassing dienen te zijn bebakend.

Artikel 5

1. De ondernemer onder wiens verantwoordelijkheid de toepasser werkzaam is of, indien de toepasser zelf de ondernemer is, de toepasser,

dient een register bij te houden, waarin dagelijks naar waarheid wordt vermeld:

- a. de ligging van elk behandeld object en het tijdstip van de toepassing;
 - b. de naam van de op elk object gebruikte bestrijdingsmiddelen en de gebruikte hoeveelheid;
 - c. de naam en het adres van de opdrachtgever;
 - d. het volgnummer van de toepassing.
2. Het register dient gedurende ten minste één jaar na de laatste daarin opgetekende toepassing te worden bewaard en op vordering van de bevoegde opsporingsambtenaar aan deze ter inzage te worden gegeven.
3. Onze Minister van Landbouw en Visserij kan nadere regelen stellen met betrekking tot de inrichting van het register.

Artikel 6

De ondernemer onder wiens verantwoordelijkheid de toepasser werkzaam is, of, indien de toepasser zelf de ondernemer is, de toepasser, is verplicht er voor zorg te dragen, dat uiterlijk op het tijdstip waarop de toepassing aanvangt op het gemeentehuis van de gemeente op welker grondgebied de toepassing plaatsvindt een schriftelijke verklaring aanwezig is waarin zijn vermeld:

- a. zijn naam en adres;
- b. de ligging van het te behandelen object;
- c. de naam van de te gebruiken bestrijdingsmiddelen;
- d. de naam en het adres van de opdrachtgever.

Artikel 7

1. Onze Minister van Landbouw en Visserij kan, in overeenstemming met Onze Ministers van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, indien uitzonderlijke omstandigheden zulks noodzakelijk maken en het belang van de bescherming van de volksgezondheid of het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzetten, van het bij of krachtens de voorgaande artikelen bepaalde ontheffing of vrijstelling verlenen. Daaraan kunnen voorschriften worden verbonden en zij kunnen onder beperkingen worden verleend.

2. Onze Minister van Landbouw en Visserij kan, in overeenstemming met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, indien de in het eerste lid bedoelde omstandigheden een spoedeisende voorziening noodzakelijk maken, voor zover het belang van de volksgezondheid of het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzetten, van het bepaalde bij of krachtens artikel 4, eerste lid, ontheffing verlenen. Aan de ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden en zij kan onder beperkingen worden verleend.

Artikel 8

Beschikkingen krachtens de artikelen 2, 4, eerste lid, onder e, en derde lid, 5, derde lid, en 7 worden bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 9

1. Dit besluit kan worden aangehaald als: «Besluit luchtvaartuigtoepassingen bestrijdingsmiddelen».
2. Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Landbouw en Visserij. Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 juni 1984, nr. 112.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 29 mei 1984

Beatrix

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

Uitgegeven de *dertigste* mei 1984

De Minister van Justitie a.i.,
Rietkerk

Algemeen

Het toepassen van bestrijdingsmiddelen met behulp van luchtvaartuigen is, ook in ons land, reeds geruime tijd een gegeven. Sommige teelten in bepaalde gebieden lenen zich bij uitstek voor een dergelijke wijze van toepassing; soms is deze zelfs onvermijdelijk. In hoofdzaak vinden luchtvaartuigtoepassingen plaats in de veenkoloniale gebieden met hun overwegende monocultures, in de IJsselmeerpolders en op de Zeeuwse eilanden, doch ook elders worden luchtvaartuigen bij de toepassing van bestrijdingsmiddelen ingezet.

Tot dusverre golden voor deze activiteit – afgezien van het Vestigingsbesluit landbouwspruitbedrijf 1965 (Stb. 441) dat voor het landbouwspruitbedrijf in zijn algemeenheid vakbekwaamheidseisen stelt – geen bijzondere aanvullende voorschriften, anders dan incidenteel in het wettelijk gebruiksvoorschrift van een aantal veelvuldig met behulp van luchtvaartuigen toegepaste bestrijdingsmiddelen. Voor het overige dienden de toepassers dezelfde algemene zorgvuldigheidsnormen van artikel 13, derde lid, Bestrijdingsmiddelenwet 1962 na te leven als ieder ander die met bestrijdingsmiddelen omgaat. Voorts wordt in de voorlichting van de Consulentschappen voor plantenziekten en onkruidbestrijding van de Plantenziektenkundige Dienst de nodige aandacht aan de luchtvaartuigtoepassing van bestrijdingsmiddelen besteed.

In de loop der tijd werd het echter steeds meer als een gemis gevoeld, dat niet adequaat kon worden opgetreden tegen van tijd tot tijd geconstateerde ongewenste situaties. De algemene zorgvuldigheidsnorm bood daartoe in de praktijk te weinig aanknopingspunten, evenals het Vestigingsbesluit landbouwspruitbedrijf 1965 en de krachtens de Luchtvaartwet gestelde regelen ten aanzien van vluchten waarbij stoffen ter bevordering of ter bescherming van de land-, tuin- of bosbouw uit een luchtvaartuig zullen worden verwijderd. Het genoemde vestigingsbesluit kan namelijk slechts vakbekwaamheidseisen stellen aan degenen die het landbouwspruitbedrijf uitoefenen. Dit behoeven geenszins dezelfde te zijn die de eigenlijke toepassing verrichten terwijl voorts op basis van dit besluit geen voorschriften kunnen worden gegeven ten aanzien van de toepassing als zodanig. Tot op zekere hoogte is dat laatste wel mogelijk op basis van de Luchtvaartwet, doch deze biedt onvoldoende basis om de wijze van toepassing met het oog op die toepassing zelf uitputtend te regelen, terwijl ook allerlei begeleidende omstandigheden die de veiligheid van de toepassing ten goede komen maar niet van invloed zijn op de vliegveiligheid niet op de Luchtvaartwet gefundeerd kunnen worden. Er kon dan ook niet volstaan worden met het aanscherpen van de bestaande regelingen, hetgeen uit oogpunt van het streven naar vermindering en vereenvoudiging van overheidsregelingen wellicht wenselijk ware geweest.

Een ander aspect dat in het licht van het streven naar deregulering aandacht verdient is de omstandigheid, dat bij gebreke van een passende regeling op centraal niveau, bij de lagere overheden een tendens valt waar te nemen zelf, bij Algemene Politieverordening, in het nodige te voorzien. Daardoor dreigde een uiterst versnipperd geheel van onderling afwijkende regelingen te ontstaan, waardoor aan deze bedrijfstak niet noodzakelijke belemmeringen in de weg zouden worden gelegd.

Het is echter duidelijk, dat onjuist handelen en technische mankementen tijdens de uitvoering ernstige gevolgen kunnen hebben. Het te vroeg openen, of te laat sluiten van de spuitvloeistofkraan bij voorbeeld, kan door de snelheid van het luchtvaartuig een grote hoeveelheid spuitvloeistof buiten het behandelde object brengen. Het toepassen bij een te harde wind of vanaf een te grote hoogte heeft een excessieve drift ten gevolge, die eveneens spuitvloeistof terecht doet komen op plaatsen waarvoor die niet is bestemd, hetgeen onder alle omstandigheden moet worden voorkomen.

Ondergetekenden trachten langs verschillende wegen het probleem in te sluiten. In de eerste plaats worden bij toelatingsbeschikking bepaalde bestrijdingsmiddelen van toepassing met behulp van luchtvaartuigen uitgesloten. Het betreft hier de zeer giftige middelen en de middelen die ook in dampvorm grote schade aan naburige gewassen kunnen veroorzaken.

In het onderhavige besluit worden regelen gesteld ten aanzien van de plaatsen waar luchtvaartuigtoepassingen mogen worden verricht, en wordt voorgeschreven onder welke omstandigheden en op welke wijze de toepassing niet mag, of juist dient te geschieden.

Krachtens de Luchtvaartwet worden eisen gesteld aan de vaardigheid en de kennis van de vlieger. Slechts degenen die in het bezit zijn van een bevoegdverklaring «spuitvliegen» mogen bestrijdingsmiddelen met behulp van een luchtvaartuig toepassen. Deze bevoegdheid, welke blijkt uit een daartoe strekkende aantekening op het vliegbewijs (het brevet) kan worden geschorst, indien er twijfel rijst ten aanzien van de geschiktheid van betrokkene. Alsdan kan worden bepaald, dat betrokkene zich opnieuw aan gehele of gedeeltelijke keuring of aan een geheel of gedeeltelijk examen zal moeten onderwerpen. Het ligt in het voornemen om, meer dan voorheen, bij de opleiding voor de bevoegdverklaring «spuitvliegen» en bij het examen zelf aandacht te besteden aan de landbouwkundige, de volksgezondheids- en de milieuhygiënische aspecten van deze toepassingen. Met het oog daarop zullen óók examen-commissieleden, voorgedragen door de Ministers van Landbouw en Visserij, van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid worden aangewezen en zullen deze ministeries bij de vaststelling van de exameneisen worden betrokken.

Het onderhavige besluit laat overigens onverlet de reeds genoemde krachtens de Luchtvaartwet gestelde regelen ten aanzien van vluchten waarbij stoffen ter bevordering of ter bescherming van de land-, tuin- of bosbouw uit of van een luchtvaartuig zullen worden verwijderd. Deze regelen zijn echter zoals gezegd noodzakelijkerwijze in overwegende mate van vliegtechnische aard, terwijl het onderhavige besluit het oog heeft op de bijzondere problematiek welke samenhangt met het verspreiden van bestrijdingsmiddelen. Niettemin bestaan er bepaalde raakvlakken tussen deze beide aspecten; het (laag)vliegen en het toepassen van bestrijdingsmiddelen. Om die reden is de voordracht van het onderhavige besluit mede namens de Minister van Verkeer en Waterstaat gedaan en kunnen sommige maatregelen ter uitvoering van het besluit slechts in overeenstemming met deze Minister worden genomen.

Behalve aan de vlieger en aan het hoofd van de onderneming bij welke de vlieger werkzaam is, legt het besluit in de artikelen 2 en 3 een tweetal verplichtingen op aan de gebruiker van het te behandelen object. Met de gebruiker kan uiteraard alleen bedoeld zijn degene die de grond daadwerkelijk aanwendt met name voor de teelt van (landbouw)gewassen en derhalve niet degene die bijvoorbeeld krachtens recht van overpad gerechtigd is van het object gebruik te maken en evenmin de eigenaar die het object heeft verhuurd of verpacht.

De Bestrijdingsmiddelencommissie is, overeenkomstig artikel 20 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962, in de gelegenheid gesteld over het ontwerp van advies te dienen. Daarnaast werden commentaren ontvangen van het Landbouwschap (ook reeds in de Bestrijdingsmiddelencommissie vertegenwoordigd) en van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten. In de artikelsgewijze toelichting wordt op het advies en de commentaren nader ingegaan. Over het algemeen was men van oordeel, dat op zichzelf aan een regeling als de onderhavige geen behoefte bestaat, doch dat aan een algemene regeling de voorkeur moet worden gegeven boven de versnippering die zou ontstaan indien een groot aantal gemeenten de materie zelf zouden gaan regelen. Daarbij tekende men aan, dat de regeling zodanig flexibel dient te zijn, dat het landbouwwliegen daardoor niet onnodig wordt belemmerd. De in de Commissie vertegenwoordigde milieubeschermings-

organisaties waren van oordeel, dat het ontwerp aangevuld diende te worden met een bepaling ingevolge welke luchtvaartuigtoepassingen van bestrijdingsmiddelen verboden zouden zijn, tenzij andere toepassingswijzen wegens onbegaanbaarheid van de te behandelen objecten zijn uitgesloten. Ondergetekenden merken daaromtrent op, dat een dergelijke bepaling niet past in de filosofie van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962. Deze gaat er immers van uit, dat een bestrijdingsmiddel, na te zijn toegelaten, op de daarbij omschreven wijze mag worden gebruikt. Dit is niet anders, nu om praktische redenen is verkozen de gebruiksvoorschriften voor zover die op luchtvaartuigtoepassingen betrekking hebben niet individueel, dus per toelating, doch in het algemeen, krachtens artikel 13 Bestrijdingsmiddelenwet 1962 vast te stellen. Dit, gevoegd bij het feit dat van luchtvaartuigtoepassingen bij een juiste toepassing geen grotere risico's zijn te verwachten dan van toepassingen met behulp van «landmachines» voert ons tot de conclusie, dat een bepaling als door deze leden bedoeld, ongewenst is.

Artikel 2

Voorkomen dient te worden, dat personen worden bespoeid met bestrijdingsmiddelen. Dit kan worden voorkomen door waarschuwingstekens aan te brengen, opdat de met luchtvaartuigen te behandelen objecten duidelijk als zodanig herkenbaar zijn. In het aan de Bestrijdingsmiddelencommissie voorgelegde ontwerp kwam de bepaling voor, dat deze waarschuwingstekens tenminste 24 uur voor de toepassing aanwezig moesten zijn. Naar aanleiding van ernstige kritiek van een groot deel van de Commissie en van het Landbouwschap, die van mening waren dat door een dergelijke bepaling vele perioden met voor de toepassing gunstige weersomstandigheden ongebruikt voorbij zouden gaan, alsmede op grond van de overweging dat een langdurig aanwezig zijn van de waarschuwingstekens de waarde ervan ernstig zou verkleinen, is deze periode teruggebracht tot één uur.

Artikel 4

Deze in het eerste lid gegeven voorschriften zijn in vergelijking met het voor advies gezonden ontwerp niet zeer ingrijpend gewijzigd, met uitzondering van onderdeel g, dat luchtvaartuigtoepassingen verbodt indien zich niet bij de toepassing betrokkenen op het te behandelen object bevonden. Met de overweging dat de vlieger, tot wie het verbod zich immers richtte, zulks vanuit zijn vliegtuig niet kan beoordelen, is deze bepaling geschrapt. Ingevolge artikel 3 is de grondgebruiker immers reeds gehouden er voor zorg te dragen dat zich geen «onbevoegden» op het object bevinden.

Onderdeel a is naar aanleiding van een suggestie uit de Bestrijdingsmiddelencommissie aangevuld met de bepaling dat de windsnelheid op een hoogte van 2 meter boven het object gemeten dient te worden. Deze hoogte komt vrij veelvuldig overeen met de gebruikelijke vlieghoogte en is met de beschikbare handmeetapparatuur bereikbaar. Onderdeel c werd, naar aanleiding van een suggestie uit de Bestrijdingsmiddelencommissie aangevuld met het criterium, dat de langste rechte zijde van het te behandelen object langer dan 100 meter dient te zijn, teneinde toepassing op grillig gevormde percelen te voorkomen. Daarbij zij opgemerkt dat de formulering zodanig is gekozen dat het niet voldaan zijn aan één van beide criteria ertoe leidt dat de toepassing is verboden. Anders dan in het voorontwerp worden in onderdeel e geen afstanden meer genoemd, maar zullen deze bij ministeriële regeling worden vastgesteld. Voor deze procedure is gekozen om, indien het thans in gang zijnde onderzoek op dit punt daartoe aanleiding mocht geven, de vastgestelde afstanden op eenvoudige wijze te kunnen bijstellen. Wij zijn voornemens, de in het voorontwerp genoemde minimale afstanden van 100 meter in benedenwindse en 50 meter in bovenwindse richting voor te schrijven. Het begrip «mensenverzamelingen» is noodzakelijkerwijze vaag. De algemene strekking van dit

artikelonderdeel is echter de toepassing te verbieden in de nabijheid van plaatsen waar zich grote aantallen mensen ophouden. Het is echter niet mogelijk een nauwkeurige omschrijving te geven van alle situaties waarbij zich grote aantallen mensen op dezelfde plaats bevinden, waar dit immers het geval kan zijn bij zulke uiteenlopende gelegenheden als sportwedstrijden, processies, demonstratieve bijeenkomsten en luchtvaartshows.

De in het voorontwerp in onderdeel f voorkomende hoogte van 8 meter is om technische redenen veranderd in 4 meter.

Naast de in het eerste lid genoemde specifieke voorschriften zijn er tal van factoren die van invloed zijn op de veiligheid van deze toepassingen, die zich minder goed lenen om in concrete regels te worden vastgelegd. Zo speelt bij voorbeeld het algehele weertype een belangrijke rol. Bij instabiel weer bij voorbeeld kunnen bepaalde turbulenties optreden die ook bij een lage windsnelheid tot ongewenste verspreiding van het toegepaste bestrijdingsmiddel aanleiding kunnen geven. Voorts dient de vliegsnelheid zo laag mogelijk te zijn, doch hieraan worden grenzen gesteld door de vliegeigenschappen van het gebezigde toestel, de belading etc. Aan al deze facetten zal bij de opleiding voor de bevoegdverklaring «spuitvliegen» terdege aandacht worden besteed, terwijl het toepassen van bestrijdingsmiddelen met behulp van luchtvaartuigen zonder met deze aspecten voldoende rekening te houden gesanctioneerd wordt door middel van het algemene, in het tweede lid van dit artikel neergelegde voorschrift, dat luchtvaartuigtoepassingen zodanig dienen plaats te vinden, dat de bestrijdingsmiddelen niet buiten het te behandelen object kunnen geraken. Indien dit, om welke reden dan ook, niet mogelijk is, is de toepassing, ingevolge het tweede lid, verboden. De toevoeging «tenzij de toepasser aantoont dat zulks ook bij de meest zorgvuldige toepassing niet kon worden vermeden» heeft tot doel aan te geven, dat bij geen enkele toepassing, ook niet met behulp van «landmachines», onder alle omstandigheden kan worden voorkomen dat spuitverliezen optreden ten gevolge van drift over korte afstand. Wel echter dient alles in het werk gesteld te worden om te voorkomen dat bestrijdingsmiddelen buiten het object geraken, onder meer door met de heersende windrichting rekening te houden.

Krachtens het derde lid zullen regelen kunnen worden gesteld onder meer met betrekking tot bij luchtvaartuigtoepassingen te bezigen speciale formuleringen van bestrijdingsmiddelen, bij voorbeeld om het druppelgewicht en daarmee de valsnelheid van het middel te beïnvloeden en omtrent de wijze van bevliegen van objecten en de met het oog daarop, en met het oog op de herkenbaarheid van het object vanuit de lucht, noodzakelijke markering. In het algemene deel is er reeds op gewezen, dat het tijdig bedienen en het feilloos functioneren van de spuitinstallatie bij deze wijze van toepassen van eminent belang is. Een bijzonder aspect van deze wijze van toepassing en een veiligheidsfactor van belang, is de door het luchtvaartuig veroorzaakte, neerwaarts gerichte luchtstroom. Van deze luchtstroom kan, door een juiste plaatsing van de spuitdoppen, een nuttig gebruik worden gemaakt om de spuitvloei stof zo snel mogelijk op het gewas te brengen. Het is daarom van belang, dat regelen ook op dat punt kunnen worden gesteld. Aangezien voorschriften als in dit artikelonderdeel bedoeld rechtstreeks van invloed kunnen zijn op de luchtwaardigheid van het luchtvaartuig en op de vliegveiligheid, zullen deze voorschriften mede in overeenstemming met de Minister van Verkeer en Waterstaat worden vastgesteld.

Artikelen 5 en 6

De in deze artikelen voorgestelde regeling heeft tot doel de controle op de naleving van het besluit te vergemakkelijken en snel in te kunnen spelen op vragen van het publiek. Op aandrang van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en een belangrijk deel van de Bestrijdingsmiddelencommissie vervullen de gemeenten thans een sleutelpositie in deze informatievoorzie-

ning. Er is echter van afgezien de toepassing afhankelijk te stellen van een voorafgaande ontheffing of toestemming van de gemeente. Een dergelijke procedure zou, doordat de beslissing om al of niet luchtvaartuigen in te zetten vaak binnen enkele uren wordt genomen – en uitgevoerd – prohibitief zijn. Het is voldoende, dat op het moment van de toepassing de verklaring op het gemeentehuis aanwezig is, hetgeen ook het geval kan zijn als het gemeentehuis nog is gesloten. De gekozen formulering laat toe een voorgenomen reeks van toepassingen in dezelfde verklaring te melden.

Artikel 7

Indien in bepaalde, zeer uitzonderlijke omstandigheden, bij voorbeeld wanneer het bouwland onbegaanbaar is tengevolge van langdurige regenval, uitstel van de bestrijding van een plaag schade van onevenredig grote omvang zou betekenen, kan op grond van dit artikel ontheffing of vrijstelling worden verleend van het bepaalde bij of krachtens de voorgaande artikelen, indien althans de toepassing ook in dat geval met voldoende waarborgen kan worden omgeven. Het tweede lid voorziet in een snelle procedure, indien zulks in verband met spoedeisende gevallen noodzakelijk zou zijn.

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. Kappeyne van de Coppello

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes